

STOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimbi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ograke dežele za vse leto 25 K., za pol leta 13 K., za četr leta 6 K. 50 h., za eden mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K., za pol leta 12 K., za četr leta 8 K., za eden mesec 2 K. Kdor bodi sam ponj, plača za vse leto 23 K., za pol leta 11 K., za četr leta 5 K. 50 h., za eden mesec 1 K. 90 h. — Za tuje dežele takole ved, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira — Za oznanila se plačuje od petorostopno petit-vrste po 12 h. 60 se ozanilo enkrat tisk, po 10 h. če se dvakrat, in po 8 h. če se trikrat ali večkrat tisk. — Rokopisi se ne vradočijo. — Uredništvo in upravljanje je v Knafovičih očicah št. 5, in sicer uredništvo v nadstropju, upravljanje pa v pritličju. —

Upravljanju naj se blagovno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Novi namestnik.

Iz Trsta, 27. oktobra.

Novi primorski namestnik princ Konrad Hohenlohe je že nastopal svoje mesto in tudi že dejansko prevezel vodstvo lokalne vlade.

Razmere naneso same po sebi, da šefi deželnih vlad ne morejo svojih služb prevzeti tako tibio in mirno, kakor prevzemajo drugi uradniki svoje službe. Če pride v kak kraj nov sodnik, ali nov davkar, je to samo personalna prememba; če pa pride v kako deželo nov politični šef, je to dosti več nego samo osebna prememba, kajti čeprav se ob sebi razume, da se mora vsak namestnik ravnati po navodilih centralne vlade, je vendar gotovo, da ima jako obširn delokrog, glede katerega je vse njemu samemu prepričeno.

Pri nastopu svoje odlične službe je novi namestnik princ Hohenlohe imel obilo prilik, pokazati barvo. Sprejel je politične uradnike pod vodstvom dvornega svetnika Schwartza, sprejel je tržaški magistrat in občinski odbor pod vodstvom župana dr. Sandrinelli, predstavil se je istrskemu deželnemu zboru in goriškemu deželnemu zboru — torej res obilo prilik, pokazati barvo. Toda — princ Hohenlohe ni porabil teh prilik.

Govoril je pač pri vsaki teh prilik, govoril je prav dobro ali niti be sedice ni zinil, ki bi razkrila njegovo notranjost, ki bi javnost poučila o njegovih nazorih, o njegovih razmerah in o njegovih inštrukcijah.

Govoril je prav dobro in tudi prav simpatično. Dobra in vestna uprava, skrb za ljudstvo, povzdiga gospodarstva in blagostanja, resno delo za javni blagor — to so vse stvari, ki jih človek rad sliši, posebno Primorec, ker je na Primorskem državna uprava precej slabša, kakor v drugih kraljinah, kjer se za povzdigo gospodarstva in blagostanja le malo stori, čeprav žrtvuje država za tržaški pristan in za novo železnicu velike svote, in kjer se pojem

o javnem blagru prepogostoma, posebno v Trstu, tolmači tako, da je za javni blagor dosti storjeno, če si nekateri posamezniki napolnijo žepo.

Cemu bi izgubljali besedi? Novega namestnika princa Hohenloha prvi javni nastop se da lahko in točno karakterizirati. Princ Hohenlohe je pravi učenec ministrikega predsednika Körberja. Njegov nastop kaže, da je politik Körberjevega genra. Körber ljubi lepe besede in moderno naziranje razovedajoče fraze; Körber govori raje kot katerikoli njegovih prednikov o dobrri javni upravi in posvedočuje to svoje stremljenje glede dobre javne uprave z različnimi ukazi, na katere potem sam ravno tako hitro posabi, kakor njegovi uradniki; Körber govori rad o moderniziranju državne uprave in je izdal že celo vrsto tozadevnih naredb, ali vaticemu je ostalo vse pri starem; Körber govori tudi vedno o svoji nepristranosti in blagonaklonjenosti do vseh narodov, pa vendar uravnava vso svojo politiko po navodilih nemških strank.

Novi namestnik princ Hohenlohe se je vpeljal z govor, ki so bili sezavljeni točno tako, kakor govor Körber.

Princ Hohenlohe govori kakor Körber — kako pa bo delal, tega ne more nikče vedeti, prav ker je princ Hohenlohe točno po Körberjem zgledu marsikaj lepega govoril, jasnega in določnega pa ni povedal ničesar. Danes je princ Hohenlohe še podoben započateni knjigi in nihče ne ve, ali bo hodil po Gjössovih potih ali se začne z njim vendar že enkrat nova doba.

Vojna na Dalnjem Vzotku.

Poročilo generala Kuropatkinia.

General Kuropatkin je poslal dne 25. t. m. tole brzovjavo: Danes ni bilo nobenega spopada s sovražnikom. Tekom dne so se slišali na

fronti našega desnega krila posamezni streli iz topov.

V noči na 25. t. m. se je oddelek naših lovcev skril v zasedo, odkril ob zori ogenj na prodirajoče sovražne predstatre ter jih prisilil, da so se morale umakniti proti jugu. Nekemu drugemu oddelek se je posrečilo, oddelek našega trena, ki je predaleč zašel v sovražni rajon, rešiti iz nevarnosti. V isti noči je odšel voj, obstoječ iz dveh kompanij, na rekognosciranje. Ta oddelek je potisnil sovražne predstre že do vasi Kaotkaj, a se je moral zopet vrniti v Šahopu, kjer se je pojavila močna japonska kolona. Vendar pa so imeli naši vojaki toliko časa, da so pokopali v prejšnjih bojih padle tovariste in uplenili mnogo orožja in streljiva. V boju pri vasi Bensiku, 23. t. m., je predel zastavo 1. srkenskega pehotnega polka dvanajst krogel in odbilo križ na drugu.

Položaj v Mandžuriji.

Berliner Lokalanzeiger poroča iz Mukdena: Položaj na bojišču je neizpremenjen. Oba armadi si stojite v ravni fronti nasproti in ste deloma oddaljeni druga od druge jedva 500 korakov. Od vasi Šahopu, ki je v ruskih rokah, se razprostira bojna vrsta zapadno do reke Hun, vzhodno pa do gorskega prilaza Kanluling, ki je oddaljen 30 vrst od Šahopa. Rusi se deloma torej nahajajo južno od reke Š. h., kjer je tudi »Gora osamelega drvesa«. Zadnji boji niso bili odločilni. Ruske izgube so morda večje, kakor japonske. Uradno se navaja, da je ruska armada izgubila v času od 8 do 20. t. m.: Od častnikov je bilo ubitih 95, ranjenih 400, 12 pa se jih pogreša; od moštvu je bilo ubih 2593 mož, 3043 se jih pogreša, 17067 pa je bilo ranjenih. Včl. m. torej znašajo ruske izgube 508 oficirjev in 22.708 mož.

Nastal mraz zavira zelo vojne operacije. Kuriva je zelo težko dobiti. Rusi nosijo ponajveč kitajske s sivim ali modrem suknom občite

plašče. Ker pa moštvo nosi visoke vojaške kape, se vojaki lahko razločujejo od Kitajcev.

Ruski voji, ki so prekorčili reko Taisi, so se na višje povelje morali zopet vrniti na desni breg. Erelaz Tu-minling se v uradnem armadnem listu pomotoma navaja kot zavzet. V resnici so Rusi prodrli 100 metrov od japonskih pozicij, nakar se jim je ukazalo, da se morajo umakniti. Ni izključeno, da bi Japonci v kratkem ne pričeli znova z ofenzivo. V tem slučaju bi se morda Rusi umaknili iz Mukdena.

Ob fronti.

Poročalec Reuterjevega urada pri ruski vzhodni armadi javlja z dne 26. t. m.: Ruske in japonske predstatre so oddaljene druga od druge samo kakih 600 do 800 metrov. Pričakuje se nov naval Japoncev, ki se skušajo zavarovati proti russkemu artilerijskemu ogatu. Rusi še niso dobili zimskih montur.

Vest o imenovanju generala Kuropatkina za vrhovnega poveljnika se je povsodi sprejela z velikim zadovoljstvom in navdušenjem.

Korespondent »Birževih Vjedomosti« poroča iz Mukdena: Prejel sem zanesljive vesti o oddelku generala Kosakovskega, ki operira na našem najskrajnejšem levem krilu. Ta oddelek se je 4. t. m., ko se je pričela splošna ofenziva, odpravil proti jugu. Dospevši v okoliš občine Ahangora, je voj zadel na Hunguze. Občina Ahangora ne priznava nobene vlade in bojažljivo prebilalstvo ima v svoji sredini mnogo japonskih agentov in Hunguzov. Po ljetu boju so Rusi pregnali Hunguze iz vasi in se utaborili pri vasi Saobiga, kjer imajo Japonci velike zaloge provijanta, katerega nameravajo spraviti v Mukden, čim se polaste tega mesta. General Kosakovski je izvedel, da se nahaja v Saobigu 4000 pešev in topovi in 3000 Hunguzov pod poveljstvom, že znanih glavarjev Tulisana in Falenga, ki sta v japonski službi. Saobiga leži ob reki Liao južno od Jantaja. Ta od-

delek je torej takoj ob začetku velike bitke ob reki Šaho prodrl daleč proti jugu. Z ozirom na nevarni položaj ni bilo mogoče generalu Kosakovskemu še nadalje vztrajati v svojih pozicijah. Kje se sedaj ta oddelek nahaja, ni znano.

Ruska brzjavna agentura poroča iz Mukdena: V zadnjem času Japonci zelo štedijo z artillerijsko municijo. Potom rekognosciranja se je dognalo, da so se Japonci močno utrdili pri Findijapu in južno od Kudjoze. Japonske pozicije so osem kilometrov daleč zavarovane z nasipi, jarki in z žičnatim omrežjem.

V sredo 26. t. m. ob 10. uri zvezcer se je vnel ljut boj južno vzhodno od Mukdena. Japonci so navalili na vas Ierdagov in jo zavzeli, kakor se čuje, po ljuti borbi, ki je trajala do jutra.

Izpred Port Arturja.

Po poročilih iz Tokija so bile 25. t. m. od zdaj do 5. ure popoldne cele ulice v Port Arturu v plamenu.

Posadki je baje jel padati pogum, iz česar se sklepa, da je padec trdnjave že blizu. Kolokrat se je že isto poročalo iz Tokija, a se še dosedaj ni nikdar uresničilo!

»Daily Telegraphu« pa se poroča iz Čifua: Ruske vesti zatrjujejo, da je v Port Arturu vse mirno. Bombardma ni več tako silen. Rusi zagotavljajo, da imajo granat še za tri mesece in da so tudi še z drugim streljivom bogato prekrbljeni. Japonci utrijejo gore v okolici Daljnega. Vsak dan dospeta v mesto dva transporta s streljivom in topovi. Bolnice so prenapolnjene ranjencev. Kitajci pripovedujejo, da se je v zadnjem času več parnikom s provijantom in premogom na krovu posrečilo predeti blokado in dospeti v Port Artur.

Angleško-ruski konflikt.

Princ Kereteli, častnik na russki oklopniči »Imperator Aleksander III.«, pripoveduje o dogodku pri Hullu tako-le: Transportno ladjo »Amadul«, ki je plula pred brodovjem, je nepričakovano

na književnem polju slovenskem, kakor so bili v dno duše hladni za stremljenja in težnje svojega naroda na političnem poprišču.

V mislih so nam tu častniki, ki so izšli iz slovenskega naroda.

Ni malo število oficirjev, ki jih je dal in jih še daja slovenski narod avstrijski armadi. Toda žalibog večina teh se je izneverila svojemu rodu, deloma ker niso imeli krepke narodne zavesti in je vojaška vzgoja, mereča na to, da takoj v kali uniči vsako individualnost in zatre vsako samostojno, sosebno narodno mišljene, imela lahko posel, da je udušila v njih vsak narodni čut, deloma pa tudi ker so jim osebne ambicije in koristi bolje kazale, da se ne pričevojajo narodu, ki je v Avstriji, dasi je za njoo že preil potoke svoje krvi, od pamтивka še vedno tlačan in hlapco.

Pri teh razmerah se pač ni čuditi, da se sinovi slovenskega naroda, ki so si za svoj poklic izbrali vojaški stan in za trajno oblekli cesarsko suknjo, niti aktivno, niti pasivno niso udeleževali kulturnega dela, koje edino jim ni zabranjeno po strogih

vejaški predpisih. No, pa tuti v tem oziru se je preobrnito na bolje, ker je gotovo, da so se Slovencem v zadnjem času vkljub nasprotnim zadržili vendar le že kolikor toliko »zjasnila vremena«.

V zadnjih letih so stopili v kolo slovenskih literatov tudi častniki, kar je dokaz, da je narodna misel in narodna zavest že celo prodria v troge, ki so bili doslej ali brezpolni internacionali, ali pa so, dasi rojeni Sovenci, prisegali na nemško zastavo. Torej led je prebit in upati je, da v bodoče ne bodo več Slovenci, ki pohajajo vojaške šole, jih zapuščali kot internacionali, ali celo krenegatje.

Ni sicer veliko število slovenskih častnikov, ki so se pridružili našim delavcem na prosvetnem polju, a kar jih je, so si priborili povsem častno mesto med slovenskimi slovenčini, kar nam izpričujejo imena Igo Kaš, Podlimbarski in drugi.

A vse ti so priobčevali in deloma še priobčujejo plodove svojega duha zgoj v naših leposlovnih meščnikih, da je pregled njihovih del

t-žak in vstop tega sodba o njih ne tečna.

Rudolf Maister s psevdonomom Vojanov je prvi izmed slovenskih oficirjev, ki je krenil na pesniško polje, in prvi, ki je »zbral raztresene svoje ude«, jih povil v »Poezije« in jih podal narodu v presojo.

Slovenski častnik stopa v javnost s svojo knjigo!

Neboté si bo marsikdo morda mislil, da je Vojanov-Maister nemara nekak slovenski Bilse. Saj prevladuje mnenje — in morda ne popolnoma neopravljeno — da gospodje v vojaških suknjih pač razumejo se kretati po plesičih in vežbaličih in da na tem polju lahko dosežejo višek popolnosti in dovršenosti, da pa niso sposobni za nobeno resnejšo delo, razen da spijo kakšen tak roman, kakršne pišejo Bilse in številni njegovi posnemovalci.

Drugi bodo zopet mislili na nekoga Lermontova in Preradovića, ko zaslišijo, da je slovenski častnik izdal svoje pesni. Tretji bodo neverno majali z glavo in a priori že izrekali svojo sodbo, ki se bo završevala pregnantno

v treh besedah: Častnik . . . pesnik . . . nesmisel!

Takšne bodo sodbe!

Kdor bo pa vzel v roke Vojanove »Poezije«, kjer jih bo pazno prečital, bo dobil brez dvoma ugodno mnenje in ugodno sodbo o pesniku Maistru.

Kdor si je preje mislil, da je častnik in pesnik nekak »nonsense«, da nasprotujejo si pojma, bo prijetno iznenaden, kdor pa je v Vojanovu že pričakoval slovenskega Lermontova, bo sicer nekoliko razočaran, a vendar se bo z užitkom napajal in kopal v milozvočnih akordih nežne Vojanove poezije.

Vojanov ne moči liki Lermontov v solnce svojega peresa, kakor bi reknel Levstik, iz njegovih pesmi ne vejejo velike, silne ideje, ki pretresajo vesoljno človeštvo, ki revolucionirajo človeškega duha, marveč njegove pesmi so liki evertke z domačega vrta, ki poganjajo iz rodnih tal, ki srebajo življenje iz domače zemlje, ki so človeku tako ljube in drage, ne morda radi pestrosti njih bary, radi posebnosti njihovega cveta, marveč ker iz njih veje opojni duh rodne domače grude. Maister je doma v slovenski lite-

Vojanov - Rudolf Maister
»Poezije«.

(V Ljubljani Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg 1904.)

I.

V zadnjih letih je zavladalo na književnem polju slovenskem izredno živahnovo življenje.

Vsak leto nam prinese celo vrsto književnih darov in zlasti to leto, ki se sedaj že nagiba k koncu, je bilo v tem oziru nenavadno radošar.

</

v soboto ponoči obkokojo osem tujih torpedovk. "Amadul" je signaliziral, da se mu naj pride na pomoč. Divizija oklopnic se je na to približala in poszvala tuje ladje, da se naj legitimirajo. Ladje se niso ozirale na ta poziv in so se jele bližati oklopnicam. V tem trenutku je ena izmed imenovanih ladij ustrelila. Rusko brodovje se je na to formiralo in pričelo streljati. Ladje so se smatrala za japonske torpedovke, ker se je izvedelo, da so nedavno Japonezi kupili več vojnih ladij na Angleškem.

Neki drugi oficir pa pripoveduje: V kritični noči smo nenadoma zagledali med našimi ladji dve torpedovki. Mislimo smo, da so bile te ladje japonske, to tembolj, ker smo opazili na krovu več topov, a nobenih mornarjev, ki bi bili podobni ribičem. Z ozirom na to smo jeli streljati. Ako pa je bila mesto torpedovk zadeta kaka ribiška ladja, katerih pa nismo videli, je to pomota, katero vse občalujemo.

Iz Londona se poroča: Admiral Roždestvenski je poslal brzojavko, v kateri opisuje oni dve torpedovki, ki ste se nahajali med ribiškimi ladji. Ena od teh je izginila, takoj ko se je pričel bombardma, druga pa je ostala na licu mesta do jutra.

Angleški ultimatum?

"Daily Mail" piše, da je dala angleška vlada dostaviti ministru Lambsdorfu ultimatum, da se mora do 28. t. m. ugoditi vsem zahtevam angleške vlade glede dogodka pri Hullu.

V sredo je imel angleški ministrski svet sejo, v kateri je sklenil, da Anglija ne dovoli na noben način, da bi baltiško brodovje nadaljevalo svojo pot, dokler ni ruska vlada izpolnila vseh angleških zahtev.

Ako bi Rusija odklonila odpoklicati in kaznovati one, ki so zadržali nesrečo pri Hullu, se je Anglija odločila, s silo admirala Roždestvenskega primorati, da se vrne domov. Angleži lahko proti Rusom preko noči postavijo 28 oklopnic. Ako torej Rusija neče, da bi bilo njeni brodovje že v Evropi uničeno, mora ugoditi angleški zahteve.

Najnovejše poročilo iz Londona pa pravi: Vojna je gotova, ako Rusija ne izpolni vse naše zahteve do zadnje pičice.

Ruske ladje poškodovane?

Iz pristanišča Vigo se poroča z dne 26 t. m. Tu so se usidrale ruske oklopnice »Knjaz«, »Suvarov«, »Borodino«, »Orel«, »Imperator Aleksander III« in transportna ladja »Anadira«. Admiral je obvestil pristaniško oblast, da so njegove ladje poškodovane in da ne more preje iz luke, predno te poškodbe niso pravljene. Poveljnik luke je odgovoril, da se mu je ukazalo, da ne sme do voliti ruskim ladjam, da bi se usidrale v pristanišču. Na to je admiral odgovoril, da se radi poškodb mora usidrati. Ko je kasneje pristaniški poveljnik opazil, da so Rusi le nalagali premog, je vnovič sporočil, da

ne smejo niti tone več naložiti na ladje.

Na to je admiral odgovoril, da bo osebno prišel k poveljnemu. Ko se je izkral, ga je na obali pozdravila nepregledna množica. Roždestvenski je končno le dosegel, da se mu je dovolilo, se preskrbeti s premogom v luki.

Deželní zbori.

Celovec, 27. oktobra. Občini Podljubelj se je dovolila povrnitev obresti za dolg, ki si ga je občina najela za zidanje nove šole. Enaka prošnja se je uslušala tudi občini Gajici. — Za povzdigo koroške vinoreje je poročal poslanec dr. Metnitz ter predlagal, naj se potrebno ukrene, da dobe vinorejci v Globasnicu praktični pouk v vinoreji ter da se nepromožnim priskrbe trte brezplačno. Predlog je bil sprejet. — Deželní zbor bo zboroval še do konca prihodnjega tedna.

Brno, 27. oktobra. Moravski deželní zbor je sprejal v današnji seji proračun za leto 1905. brez debate. Potem se je začela razprava o izdaji novega občinskega reda in občinskega volilnega reda za mesto Brno.

Koper, 26. oktobra. Zakon o preosnovi pokojninskega zaklada za ljudskošolsko učiteljstvo se je sprejel v podrobni debati. Pri deželnih obračunih za leto 1903. je poslanec Andrijevič ostro kritikoval delovanje deželnega odbora dokazujod, da ves deželni odbor ni drugega kot podružnica društva »Lega nazionale«. Deželni odbor deluje vedno popolnoma pristansko samo v korist italijanskega prebivalstva, vsled česar manjšina ne more odobriti tega proračuna. Večina je sprejela obračun s primanjkljajem 22.010 K 90 h.

O političnem položaju.

Dunaj, 27. oktobra. Nemška poslanca Bärnreither in dr. Derschatta, ki sta bila danes pri ministrskem predsedniku dr. Körberju, sta sprožila tudi vprašanje o imenovanju posebnega ministra za Nemce. Dr. Körber je izjavil, da za tako imenovanje ni zadržka treba je le, da so Nemci složni ter pridejo k vladi s konkretnim predlogom.

Dunaj, 27. oktobra. Vodja nemških naprednjakov je izjavil, da Nemci ne morejo biti zadovoljni s sedanjim vladnim politiko ter je za nje boljše, da prestopijo prej kot slej v opozicijo. Parlament itak ne bo mogoč še kmalu delovati, ker se bo treba vladi poprej pogajati z vsemi strankami. Računati je treba tudi z nevoljo manjših skupin, posebno s Slovenci zaradi znanih dogodkov v kranjskem deželnem zboru in s Hrvati zaradi zaključenja dalmatinskega deželnega zboru itd. Zbornico bo vsled tega najprvo preplavila ploha nujnih predlogov.

Konklave 1. 1903.

III.

(Dalje)

Kurialni kardinali žive prav prijetno. Vsak dobiva na leto 32.000 frankov, poleg tega ima pa še polno drugih dohodkov iz bogatih beneficij, župnij, različnih postranskih služb in ustanov, tako da znašajo njegovi dohodki najmanj 60.000 frankov na leto.

Med tem, ko so kardinali tako sijajno plačani, pa morajo papeški gardisti stradati. Takozvani plemiški gardisti dobivajo na leto samo po 200 frankov. Garda Švicarjev se vedno bolj krdi, ker ljudje s svojo plačo ne morejo izhajati; dobe tako malo, da bi za kak groš prav radi roku poljibili. Najslabše je plačana straža papeževe palače. Ti ljudje dobe po 60 centizimov za pol dneva, ko so v službi, drugače pa ničesar. Seveda so ti »gardisti« sami zakotni šuštarčki, ki hidijo »papeža stražit«, da dobe za čaščenja in da svoje žene in hčere obesijo kot metreso kakemu vatikanskemu prelatu.

Tudi postavka za penzije nekda-

Budimpešta, 27. oktobra. Neki urednik »Az Ujság« je govoril z ministrskim predsednikom dr. Körberjem o najnovejšem preobratu političnega položaja v Avstriji. Ministrski predsednik je med drugim izjavil, da mora politika postulatov še enkrat prenehati, ker vendar ne gre več, da bi sedaj ta sedaj druga skupina nastavila vladu svoje zahteve na prsi ter za protiuslugo obljubila gotove koncesije. Nadalje je izrekel ministrski predsednik upanje, da Čehi opustijo obstrukcijo. O bodočem programu parlaments, o nagodbah in trgovinskih pogodbah pa ni hotel dr. Körber ničesar odločnega izpovedati.

Ogrsko-hrvaški državni zbor.

Budimpešta, 27. oktobra. Posl. Kossuth je vložil pismen predlog, naj bi se podpirala mednarodna akcija, ki jo je sprožila ameriška vlada pri evropskih velesilah zaradi preprečenja rusko-japonskega klanja. Predlog se je tiskal in razdelil ter pride njegovo utemeljevanje svoječasno na dnevni red. — V generalni debati o italijanskih trgovinskih pogodbah je govoril proti posl. Polonyi, ki je izvajal, da je v predstoječi pogodbi država, ki ne obstoji — zakaj države Avstro-Ogrske ni — sklenila dogovore s tujo državo za nekaj, česar ni, zakaj skupne carine še tudi nimamo — dasi je tako sklepanje po zakonu izrecno prepovedano. Pokazal je zbornici tudi nemško politično revijo iz Berolina, kjer je slika dr. Körberja s podpisom »avstro-ogrski ministrski predsednik«. Da je dr. Körber pravi ministrski predsednik Avstro-Ogrske, dokazuje dejstvo, ker se je ves ta manever izvršil v Körberjevem interesu, da se premoti češka obstrukcija, da se trgovinska pogodba tudi v Avstriji more izvesti s § 14. Ako večina sprejme tako pogodbo, se je motil o njenem patriottisu, potem bo pa tudi treba, po eeli deželi organizovati odpor.

Trgovinski minister pl. Hieronymi je izjavil, da se bo poslancu Polonyju pač težko posrečilo, organizovati odpor v deželi, ker ravno tisti deli dežele, ki so pri trgovinski pogodbi z Italijo najbolj prizadeti, so tudi s pogodbo in z odnošaji, ki so nastali vsled pogodbe, zelo zadovoljni. — Preden se je začelo glasovanje je predsednik za nekaj časa sejo suspendiral, da se je doseglo sporazumljenje z opozicijo. Nato se je vršilo glasovanje gladko ter je predloga bila sprejeta tudi v podrobnostih. Jutri se vrši še tretje branje.

Dogodki na Balkanu.

Sofija, 27. oktobra. V okolici Florine (vilajet Monastir) se potika pet manjših grških čet, ki so zadnje dni v Leskovcu ubile pet Bolgarov, v Florini pa dva.

Carigrad, 27. oktobra. Sultan je sprejal turškega poslanika na Du-

naju, Mahomed Edin pažo v daljši avdijenici ter se razgovarjal z njim o rasmerju med Avstrijo in Turčijo. Tudi mu je dal sultan načrtne predpise o politiki, ki jo mora sasledovati na Dunaju.

Carigrad, 27. oktobra. Ministrski svet je zavrgel sklep opozicijskih članov sinode glede odstavljenja patrijarha Josima. Ta sklep ministrskega sveta se je predložil sultanu v odobritev. Vlada bo skušala še enkrat razpor v sinodi povrnat, ako pa se ji ne posreči, odstavi opozicijske člane sinode.

Potovanje kralja Petra v Sofijo.

Belgrad, 27. oktobra. Ker v Sofiji pripisujejo obisku kralja Petra drugačen pomen, kakor ga želijo doma v Srbiji, je zahteval Pasić od bolgarske vlade izjavo, da je ta obisk smatrati za vrnitev obiska, ki ga je napravil knez Ferdinand kralju Petru. Ker se je nadalje še vedno batiti, da pirede v Sofiji živeči Makedoni demonstracijo (?) proti kralju Petru, bo srbska vlada tudi v tem pogledu zahtevala pojasnili.

Sofija, 27. oktobra. Povodom obiska bo knez Ferdinand imenoval kralja Petra za šefu kavalerijskega polka v Plovdivu.

Dopisi.

Iz Moravč. Zadnji »Domoljub« tudi piše, da se v neki tukajšnji gostilni pleše, kamor celo zahajajo Marijini otroci. Dopisnik »Domoljub« govoril misli ono gostilno, v kateri jo udarijo včasih na »lajerkosten«. Oh, ta šmentana gostilna! Gospod! pamet, pamet! Nikar hoditi v tisto gostilno ter v ženski družbi blagoslovljeno roko pod mizo stegati, da ne bude treba liberalcem vedno opominjati. Kako bi bilo grdo, če bi tistega gospoda razkačeni na čelnikom razkačenega društva izvoliti! Torej pamet, gospod!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. oktobra.

— **Imenovanja.** Avskultant v Kobaridu, Srečko Bisail, je imenovan sodnim pristavom v Podgradu v Istri. Premeščena sta sodna pristava Nikolaj Dominiko iz Vodnjan na Volosko in Juri Corazza iz Buzeta v Pazin.

— **Največji lažnjivci na svetu** so vendar ti okrog »Slovenca« zbrani duhovniki. Zadnji smo iz »Učiteljskega Tovarišča« ponatisnili članek o deželnem zboru. »Slovenec« je iz tega članka citiral en odstavek. Seveda je prav po moralu sv. Liguorija zamolčal, da smo tisti sicer izvrstni članek ponatisnili iz »Učiteljskega Tovarišča« nego je pisal tako, kakor da je dotični članek naše učredniško delo. Pa to je postranska stvar ter jo omenjam le v ilustracijo duhovniške perfidnosti. »Slovenec« je iz dotič-

nega članka citiral naslednji odstavek:

»Ko bi bilo katoliško narodni stranki do izboljšanja učiteljskih plač, bi gotovo takih dvorenih predlogov ne sprejemala in takisto bi slednja ne stavila tako o trojje naivnih predlogov v kranjskem deželnem zboru, kakor jih je stavila glede temenega kadetka ter s tem ne začrvala rednega funkcioniranja deželnega zboru. Kranjska klerikalna stranka dobro ve, da s takimi abotnimi nujnimi predlogi, katoliška stranka bila ravno onavda o strelijanju v kazino in o klofutanju mlečnozobega kadetka, ne bo pomagano ne slovenski narodnosti, ne učiteljstvu. Temu je »Slovenec« dostavil: »Torej glejte in strmite! Liberalci so v zbornici soglasno glasovali za predlog, katerega zdaj v »Narodu« imenujejo »trojje naivnega« in »sabotnega«!«

Ali si je mogoče misliti prednejše laži? Vsa slovenska javnost, izjemši klerikalne backe, vendar ve, da je narodno-napredna stranka glasovala proti nujnosti predloga zastrupljanja v kazino in klofutanja mlečnozobega Malitscha, torej proti tistem predlogu, ki ga je »Učiteljski Tovarišč« imenoval »trojje naivnega« in »sabotnega«. Saj so klerikalci dovolj križali zaradi tega glasovanja. Narodno-napredna stranka je glasovala z nujnost predloga o veljavi slovenskega jezika v deželnem zboru in je torej direktna laž in potencirana oslarija, če pravi »Slovenec«, da imenujemo »sabotnega« in »trojje naivnega« tisti predlog, za katerega so naši poslanci glasovali. Klerikalci morajo biti prave kolerabe, da se jim sme »Slovenec« tako lagati. In ljudje, ki so tako neumni, da jih sme njihovo glasilo na tak način za norca imeti, ti zahtevajo pravico, da bi potom splošne volilne pravice mogli delati postave in reševati najtežavnejša gospodarska vprašanja.

— »Information« prijavlja iz klerikalnega peresa potekel dopis iz Ljubljane, v katerem se prežekavajo znanje klerikalne tirade o dogodkih v minarem zasedanju deželnega zabora. Klerikalci bi pač radi tudi na Dunaju napeljali vodo na svoj mlin. Tako besedičijo zdaj o nekem zbljanju narodno-napredne stranke in klerikalcev, češ, dejstvo, da je narodno-napredna stranka glasovala za nujnost Krekovega predloga glede veljave slovenskega jezika v deželnem zboru, je dokaz zbljanja. To je prav neumna farbarija. Narodno-napredna stranka se sploh nikdar nibraniča skupnega dela v narodnih stavbeh in je že neštetokrat glasovala skupno s klerikalci, a zaradi tega še nimir ni prišlo na misel sanjariti o zbljanju. Čast in korist slovenstva gre narodno-napredni stranki nad vse, to priča vsej njena preteklost, na zbljanje s hrvaskimi, zavratnimi, narodnost in vero v svoje umazane namene zlorabljočimi klerikalci pa-

nesel skoro za štiri milijone bankovcev zračit.

Še sumljivejši je slučaj, ki se je zgodil pred nekaj leti. Primeril se je v瘤 v »črno luknjo«, kakor se imenujejo blagajniški prostori v Vatikanu. Koliko so tatoči odnesli, se ni dalo natančno dognati. Papeški uradniki so računalni, da 8 do 13 milijonov. Poleg denarja je bilo tudj nekaj italijanskih državnih papirjev, katerih številke so bile vpisane v računske knjige. Ko se je to razglasilo, je italijanska vlada takoj poskrbela, da se ti papirji niso mogli prodati. Dan potem so v nekem poštnem nabiralniku dobili pismo, v katerem so bili ti papirji v vrednosti 3.700.000 frankov. Hudomušni tat je zapisal na ovitek: »Tiskovine brez vrednosti. Ostalega denarja ni bilo dobiti, niti tato. Ves Rim je tedaj tega vroma dolžil nekega visokega gospoda iz neposredne bližine papeža Leona, ali — dokazati se mu ni moglo ničesar.

(Dalje prih.)

nzumni ljudje niti v sanjih ne misljijo.

Repertoar slov. gledališča. Jutri, v soboto zvečer, se vprizori poslednjič v sezoni Offenbachova opera: »Hoffmannova pripovest«. — V torek, na praznik Vseh svetih, je smo ena predstava, in sicer se igra, kakor vsako leto, Raupachova žaloigra: »Milnar in njegova hčka«, v petek je pa dramska noviteta, francoska veseloga: »Japonska vazak«.

Narodna čitalnica v Ljubljani vabi svoje člane k izvanrednemu ohčnemu zboru, kateri se vrši 31. tekočega meseca ob pol 9 ur iz zvečer v mali dvorani Narodnega doma. Ker je na sprednu edina izvolitev dr. Karola Bleiweiss vitez Trstenškega ob priliki njegove 70letnice častnem članom društva, nadaja se odbor, da se občlana člani počneštevilno udeležijo.

Slovensko gledališče. Repriza pretresljive igre »Na dnu« se je odločno obnesla. Igra je težka, ne samo za igralce, nego tudi za občinstvo. To ni igra, ki se jo gleda zaradi zabave; to je delo, ki zahteva duševnega napora, če se je hčde pojmiti, in kdor ni vstanu se zaglobiti v ideje, ki dobe izraza v tej igri, temu vsa stvar seveda ne ugaja. Vodstvu »Dramatičnega« društva gre vse priznanje, da je spravilo to delo svetovne literature na slovenski oder.

Umrila je v Barsovijah pri Trstu gospa Antonija Martelanc, sočrta podjetnika in bivšega poslanca g. Ivana Martelanca.

Protiavstrijske demonstracije pred sodiščem. Kadar smo zadnjih poročali, bilo je v petek na tržaškem deželnem kot kazenskem sodišču zaradi protiavstrijskih demonstracij, ki so se vrstile lani 3. in 4. septembra o priliki bijanja italijanske kraljeve dvajsete v Vidmu in Čedadu, obsojenih 10 avstrijskih podanikov, ki so ti le: Renato Castelbolognese, 22 let star iz Trsta, vseudiplomnik, ki je dobil en mesec zapora; Ivan Petronio, star 32 let iz Pula, pravnik, ki je dobil 6 tednov zapora; Virgi iij Calegari, star, 32 let iz Poreča, medicinsek, ki je dobil 5 tednov zapora; Vincenc Parmeggiani, star 23 let, iz Cervinjana, pravnik, ki je dobil tudi 5 tednov zapora; Rihar Valle, 23 let star iz Trsta, uradnik mestne plinarne ki je dobil 1 mesec zapora; Josip Brumati, 48 let star, iz Gorise, uradnik operative, ki je dobil 6 tednov zapora; Aldo Forti, 25 let, star iz Trsta, privatni uradnik, ki je dobil 2 meseca zapora; Teseo Rossi, star 22 let, iz Pula, pravnik, ki je dobil 3 tedne zapora; Emilij Bressan, 22 let, star iz Ločnika, tehnik, ki je dobil 3 tedne zapora; Karel Bresan, star 24 let, iz Ločnika, tehnik ki je dobil 14 dni zapora. Obtožena sta bila še goriska dijaka Gvidon Battiggi in Oskar Bošlifio, a sta bila oprošene na Lanskega leta in sicer 3. in 4. septembra so se udeležili vse zgoraj navedeni v Vidmu in Čedadu protiavstrijskih demonstracij, ki so obstajale v tem, da so no sili na prisih italijanske trakove; da so se udeležili spredava in se peljali v spredavo na nekem vozlu, na katerem je bilo 5 državovitih zastav, predstavlajočih žalost še nerešenih avstrijskih dežel; da so položili na spomenika Garibaldija in Viktorja Emanuela vence s trakovi, na katerih so bila napisana avstrijska mesta; da so imeli protiavstrijske govore ter pretili z revolucijo; da so v Čedadu vprizorili z nekim oslom žaljivo demonstracijo, naperjeno proti osebi našega cesarja Obtoženci, ki so bili od politične oblasti označeni kot rabijanti iridentisti, so zgoraj navedena dejanja deloma tajili, deloma pa tudi priznali. Med pričami so se nahajale tudi štiri osebe iz Kobarida, ki so bile v Čedadu, ko so se menjene demonstracije vrstile. Obtožba se je glasila najprej na veleizdajo, a se je končno skršila na krivo odobravanja prepovedanih dejanj.

Gosp. dr. Ivan Oražen, praktični zdravnik v Ljubljani, Wolfove ulice št. 12, je odpotoval, kakor se razvidi iz današnjega inzertata, da je čas proučevat ortopediško znanost na kliniki v Gradcu in na Dunaju. Z novim letom otvoril v Ljubljani svoj novi ortopediški zavod, ki bo ustrezal vsem znanstvenim zahtevam.

Razprodaja v sadni razstavi v Radovljici. V nedeljo, dne 30. in v ponedeljek dne 31. t. m. bo v sadni razstavi v Radovljici splošna razprodaja sadja in drugih razstavnih objektov, kakor sadnih pijač, konzerv, sadarskega orodja, stiskalnic itd. itd. Kdor želi kaj kupiti, naj ta dneva še obiše sadno razstavo. Počnemo je priporočati č. gostom iz

Ljubljane, da pridejo v nedeljo v razstavo in si tu nabavijo finega namiznega, kakor tudi zimskega sadja. V torek, 1. novembra razstava za obisk ni več odprtia.

Čitalnica v Brežicah priredi v svojih prostorih dne 6. novembra t. l., ob 7. uri zvečer gledališču predstavo v prijaznim sodelovanjem pevskega in tamburaškega društva »Kume in Radeš«. Predstava ljala se bodo igra »Revček Andrejček«. S priedelitvijo tako lepih in težkih narodnih iger se trudi čitalniški odbor narodnemu občinstvu nuditi posebni užitek, in na ta način buditi občinstvo k narodni zavest in zložnosti. Glavne vloge te igre so poverjene spremnim možem in upati je, da bo obisk takoj povoljen kakor pri predstavi »Desetega brata«. Posebno se nadajemo obilnejšega obiska iz okolice.

Društvo „Zvezda“ na Dunaju je imelo prvo nedeljo meseca oktobra zelo zanimiv večer. Dvorana v »Wiener Ressource«, v katero se je društvo za bodočo zimo preselilo, je bila polna; dr. Fr. Goestl je imel jeko poučno predavanje, ki je vzbudilo občo pozornost. To bi gotovo širše kroge zanimalo, ako bi ga g. dr. Goestl hotel objaviti, n. pr. v »Pravniku« ali katerem drugem časopisu. Glasna zahvala je donela govorniku od vseh strani s željo, da bi bila enako zanimiva predavanja večer v društvu »Zvezda«. Na Dunaju je dovolj inteligenco, ki bi ne samo »Zvezdu«, temveč širšim krogom koristila s poljudnimi predavanji. — Zabaven večer je bil zelo živahen. Pevci »Zvezde« so pod vrlim svojim pevovodjem g. Vinko Kruščičem, zapeli navdušeno ved slovenskih pesmi. Gospica Marijanica Zmerzlikarjeva peala je I. Tomaževičevu skladbu »Zapuščenak ter ž njo očarala vse občinstvo. Gospo Milo Lužarjevo smo občudovali kot spretno umetnico na glasoviru. — Ko smo bili v sredu živahne zábave, došlo je v »Zvezdo« mnogo hrvaških sestrin in »Zvezdi« ljudih priateljev Hrvatov, članov hr. društva »Pravljice«. Prišli so s svojimi spremnimi tamburaši, ki so igrali komad za komadom, vedno z burnim pleskom pozdravljeni. Predsedniku Vugrinu in tamburaškemu vodji Paščinskemu, so doneli glasni »Slava klici. Večer se je končal z improviziranim plesom, pri katerem sta si stekla obilo zaslug g. ravnatelji Tomežovič in g. Fr. Fras. — Društvo »Zvezda« razvija se nepričakovano lepo in obeta postati središče dunajske slovenske inteligence, kar dokazuje obisk mnogo odlične slovenske gospode. — Zabave »Zvezde« so vsako prvo nedeljo v mesecu v prostorni dvorani »Wiener Ressource«, I. Reichsratsstrasse 3. Prihodnji večer bode v nedeljo, 6. novembra.

Oddaja simodolskih plemenskih krav dražbenim potom. V četrtek, 3. novembra t. l. (t. j. 2. dan po Vseh svetih) dopoldne ob pol 11. uri proda Kranjska kmetijska družba potom javne dražbe na dvorišču podkovske šole v Ljubljani, na Poljanah, 10 simodolskih plemenskih krav. Na prodaj postavljene krave so iz kmetske reje, so mlade, imajo pri sebi teleta ali pa imajo stroti prihodnje dni. Družbo stanje povprečno po 500 K. pod to ceno se ne prodado. Dražbe se smejo udeležiti le družbeni člani. Kupnino je takoj poravnati in kupljeno žival precej prevzeti. Po prodaji družba ne bo imela nikake obveznosti več za oddano žival. Priponja: Isti dan, t. j. 3. novembra t. l. dopoldne ob 9. uri bo e. kr. deželnna vlada oddajala na Bavarskem dvoru v Ljubljani po kmetijski družbi iz državne podpore nakupljene žlahnte simodolske bike. Ti enoletni biki stanejo po 720 K. Priponni je, da so ti biki že oddani. Videti bo tudi 5 brejih simodolskih junic, ki jih je družba kupila po naročilu za nekatere zgledne živinorejce in ki stanejo po 800 do 900 K.

Izzrebaní porotníků za zadnjo porotno zasedanje tekočega leta. Glavní porotník: Accetto Jakob, zidarski mojster in posestnik, Bonac Ivan, knjigovec, oba v Ljubljani, Boncelj Josip, trgovec in posestnik v Železnikih, Burja Ivan, posestnik na Bohinjski Bili, Cerar Alojzij, trgovec na Lukovici pri Brdu, Dolinar Jakob, posestnik na Primskovem, Dolžan Franc, posestnik v Radovljici, Dolničar Matija, posestnik v Šmartnem pri Ljubljani, Florian Karol, knjigotržec v Kranju, Gorše Anton, kancler in posestnik v Ljubljani, Hainrichar Franjo, trgovec v Selcah, Ježinek Anton in Jesenko Blaž, trgovec in posestnika v Ljubljani, Janez Josip, veleposestnik v Medvodah, Jelovšek Karol, tovar in posestnik, Jeršinovec Frid, strojar in posestnik, oba na Vrhniku, Kaiser Franjo, puškar in posestnik, Klemenc Jernej, gostilničar

in posestnik, Knez Ivan, trgovec in posestnik, Kopatč Ivan, mesar in posestnik, vse v Ljubljani, Križaj Franjo, posestnik parne žage v Št. Petru, Kosjančić Franjo, gostilničar in posestnik v Cerniveu. Meninger Tomaz, trgovec v Ljubljani, Morel Jakob, posestnik v Hrastah pri Postojni, Mally Avguštin, župan in e. kr. poštar v Beli počti, Minatti Alojzij, posestnik in trgovec na Studencu, Pauer Friderik, mokar in posestnik v Ljubljani, Pavšan Ivan, posestnik v Ž. Kokri, Ruech Karol, posestnik in gostilničar v Tržiču, Rus Josip, posestnik v Št. Vidu pri Brdu, Schneider Josip, trgovinski družnik, Šunig Franjo, agent, oba v Ljubljani Šubelj Franjo, trgovec v Kamniku, Tratnik Leopold, pasar in posestnik v Ljubljani, Žarki Ivan, posestnik v Lescah, Žargi Ivan, trgovec v Kamniku. — Nadomestni porotníci: Anžič Anton, posestnik in gostilničar, Anžič Ivan, mesar in posestnik, Fajdigra Ivan, mokar, Gostinčar Josip, skuhar in posestnik, Jelenič Jernej, posestnik in gostilničar, Sušnik Al, trgovec, Tavčar Edvard, agent, Večaj Alojzij, pečar in posestnik, Vetter Josip, gostilničar, vse v Ljubljani.

Tamburaškemu klubu »Šiška« je kot ustanovni član pristopil g. Makso Lavrenčič z zneskom 40 K.

Preložena orožniška postaja. Orožniška postaja v Podzemiju v črnomalskem okraju je premeščena v Gradec.

Iz preiskovalnega zaporja je pobegnil včeraj 24-letni Iv. Strehar v Litiji, katerega še niso dobili.

Tatvini. Leopoldu Čermaku, slugi pri e. kr. okršinem glavarstvu, je bilo v noči od 25. na 26. t. m. iz dvornice na Dolenjski cesti št. 5 ukradenih pet zajetov ameriškega plemena. Tat je neznan. — Pred mesecem je poslala žena universitetnega profesorja v Gradcu, gospa Irena Spitzerjeva iz Benetk kovčeg, ki je bil med vožnjo nekje z silo odprt in iz njega ukradena zlata oklopna verižica, precej široka, brez kakega kamena v obesku in je bila v sredu natrgana.

Cipe je kradel. Včeraj je prišel 15-letni poslopčak Ivan Hudeček k Iv. Breskvarju, ki je lovil v Mestnem logu cipe, mu jih nekaj pokradel, kakor tudi pripravil za lov in odšel. Stražnik ga je artoval.

Pes pod motorjem. Včeraj popoldne je povožil neki tuji gospod z motorjem v Kolodvorskih ulicah Aurovega psa, vrednega 200 K.

Tatinski lovec? Ivan P. stanujec na Tržaški cesti, je hodil s puško po Stedryjevem posestvu do Gradašice. Videli so ga nekoč tudi, ko je ustrelil, vrgel puško v travo in ko se je sklonil, je pobral neko rjavo žival, ki je bila po mnenju odvidcev gotovo jerebica. P. se izgavarja, da je hodil golobe streljat, toda kakor pravijo priče, ni bilo ob času strele videti v bližju nobenega goloba in je verjetno, da je faktično zalezaval jerebico.

Priporočljiva gosta sta

Bizovičana Ivan Brezovar in France Leben.

Prišla sta bila predvsem poslovne ženske v Planarjevo goštinstvo v Dolenjski cesti in sta zadebla takoj tako razbijata in po gostilni, da sta ubila steklenico in jih je moral g. Planar zaradi tega postaviti na cesto. Zunaj sta mu pa začela žugati, da mu bodeta že nekaj na redila in ga klicati na korajčo. Končno pa sta odpela vsak svoje hlače, jih izzula do kolena in mimoidočim kažala svojo nagoto.

Požari. V Sostrem v ljubljanski okolici je gorelo pri posestniku Heleni Dežman. Škoda je 724 K. V Sp. Suhorju pri Vinici je požar upepel hišo v Ameriki bivajočega posestnika Frankoviča in dvoje sedmih poslopij. Škoda je nad 6000 kron.

Aretovan je bil sinoči Jakob Mežan rodom iz Ježice, ker je hotel stražniku iz rok izpuljil aretovanjo Ivana Trilerjevo, ki ima za mesto Ljubljano prepovedan povratek.

Mežan je novaren in silovit in je bil že 20 let zaprt zaradi roparskega umora.

Silovit potepuh. Pred par dnevi so orožniki blizu Bresij zasačili 37 let starega potepuba Al. Hödlja, ki je pristojen v Nagyfalvo Ogrskem. Hödl je obdožen tatvine, postopanja in žaljenja straže. Ko ga je orožnik ustavil, je Hödl začel razzajati in groziti velega česa. Je moral orožnik rabiti bajonet. Začel je Hödl v stegno, in ko ga je s pomočjo dveh mož vklenil, ga je odpeljal v Tržič.

Delavske gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 7 Slovencev, nazaj pa je prišlo 8 Slovencev in 8 Hrvatov. Zad-

nji so šli na Reko. — 16. Hrvatov je šlo iz Bohinjske Bistrice na Reko, 22. ravnотja iz Hrušice, 11. pa iz Heba v Zagreb.

Ljubljansko društvene godbe koncert se vrši jutri in po nedeljek zvečer v »Narodni kavarni, Gospodske ulice. Začetek ob 9. uri. — Vstop prost.

Slovenci v Ameriki. — Nesreča vsled petroleja. V Richwoodu je Katarina Mikul polila s petrom v drvo. Petrol pa se je v posodi razpletel ter se je vnela oblike žen in njeni 9 mesec starci hčerkki, da sta vsled opaklin obe umrli. Mož Josip Mikul, je bil tačas v gozdu. Ponesrečena žena je bila doma iz Rakitne pri Preserju.

Hrvatske novice. — Slavje Sandorja Gjalskega. Pri banketu, ki ga je slavljenec priredila napredna mladina, je slavljenec tudi navdušeno napisal srbsko-hrvatskemu pobratimstvu in ruskemu narodu ter njegovu skorajšnji znagi. Navdušenje je bilo velikansko, udeležnik so stojeli pred rusko himno »Božje carja hrani.« — Nemški šulferajn na Hrvatskem. Glasilo sremskih Nemcev priporoča ustanovitev nemškega šulfra ravnika za Hrvatsko in Slavonijo. Tako plačujejo ti Nemci slovansko gostoljubnost. — Mandat je odložil dalmatinski deželnih poslanec grof Caboga. Obenem je odložil tudi predsedstvo trgovinske zbornice v Dubrovniku. K temu so ga prisilili volilec, ker se ni pridružil akciji deželnih poslancev proti namestniku Handlu. — Mlad samomorilec. V Zagrebu se je ustrelil pred gledališčem 14letni trgovski vajenec St. Hrebejgonja. — Nasilni častniki. V neki kavarni v Novi Gradiški so trije mladi častniki brez pravega vzroka s sabljami posekali trgovca Justiča. — Hrvatski sabor je sklican na dan 7. novembra.

Najnovejše novice. — Za neopravičeno plačane davke se ne dobi povrnjenih obresti, je razsodilo včeraj državno sodišče vsled pritožbe južne železnice.

Češka sodna obravnava na Nižje Avstrijskem. Nemci so strašno vznemirjeni, ker je v Floridsdorfu neki sodnik imel dve obravnavi s Čehi ter je pri tem češko razpravljal brez tolmača, ker je — sam češko znal.

Palača bosanske vladne na Dunaju. Bosanska deželna uprava je kupila na Dunaju palačo kneza Ypsilantija, kjer je špansko poslaništvo.

Prince v samostanu. Španski listi poročajo, da namerava princ Karol Bourbonsko Sicilski vsled žalosti nad izgubo svoje žene, princezine Asturske, oditi v samostan.

Serum proti legarju je iznala pariški zdravnik profesor dr. Chante-Messer. Dosegel je s svojim sredstvom, da se je umrljivost pri tej bolezni znižala od 18% na 4%.

Perzijski šah se pride z draviti v Wiesbaden, ker ima srčne slabosti, da se mu je bati srčne kapi.

Nemški cesar je dobil diplomo za neki predmet, ki ga je razstavil v arheološkem oddelku svetovne razstave v St. Louisu.

Jenner je v zaporu prav dobre volje ter se čuti popolnoma domačega, ker je že dvakrat bil zaprt. Svoj zlčin je popolnoma priznal, tako, da bo preiskava z njim prav hitro končana.

Odlicen pustolovec. Zaradi vsakovrstnih srečanj so prijeti v nekem hotelu v Parizu dr

